

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **D., s.r.o.**, so sídlom v B., IČO: X., právne zastúpeného JUDr. L. K., advokátom v B., proti žalovanému **Daňovému riaditeľstvu Slovenskej republiky**, so sídlom v Banskej Bystrici, Nová č. 13, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/3591-33562/2005/991031-r zo dňa 23.05.2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č.k. 2S 228/2005-17 zo dňa 25.04.2007, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 228/2005-17 zo dňa 25.04.2007 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. I/222/3591-33562/2005/991031-r zo dňa 23.05.2005, ako aj rozhodnutie Daňového úradu Bratislava III č. 602/230/12913/2005 zo dňa 18.02.2005 podľa § 250j ods.2, písm.a/, c/ O.s.p. **z r u š u j e** a **v r a c i a** vec žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.I/222/3591-33562/2005/991031-r zo dňa 23.05.2005, ktorým žalovaný podľa § 48 ods.5 zák.č. 511/1992Zb. v znení neskorších predpisov potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Bratislava III č. 602/230/12913/2005 zo dňa 18.02.2005, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta

podľa § 35 ods. 1, písm. d/ zák.č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov za zdaňovacie obdobie december 2003 v sume 93 840 Sk.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že na základe výsledku daňovej kontroly, správca dane vydal dodatočný platobný výmer č. 602/230/4643/2005 zo dňa 25.01.2005, ktorým žalobcovi podľa § 44 ods. 6, písm. b/ bod 1 zák.č. 511/1992 Zb. vyrubil rozdiel dane z pridanej hodnoty v sume 880 000 Sk s odôvodnením, že zdaniteľné plnenie nebolo uskutočnené. V nadväznosti na túto skutočnosť správca dane uložil žalobcovi pokutu podľa § 35 ods. 1 písm. d/ zák.č. 511/1992 Zb. vo výške 93 840 Sk. Žalobca sa proti rozhodnutiu odvolal s námietkou, že daňový úrad vydal rozhodnutie o pokute skôr, ako nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie o povinnosti zaplatiť rozdiel dane z pridanej hodnoty. O odvolaní rozhodol žalovaný, ktorý rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil s odôvodnením, že dodatočný platobný výmer bol daňovému subjektu doručený dňa 09.02.2005, pričom podľa § 35 ods. 2 zák.č. 511/1992 Zb., na uloženie pokuty sa nevzťahuje právoplatnosť dodatočného platobného výmeru, ale rozhodujúci je deň doručenia dodatočného platobného výmeru daňovému subjektu. Námietku žalobcu, že žalovaný rozhodol o pokute skôr, ako nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie o povinnosti zaplatiť rozdiel dane z pridanej hodnoty na základe dodatočného platobného výmeru, ktoré bolo napadnuté odvolaním, súd vyhodnotil ako nedôvodnú, keďže ust. § 35 ods. 1, 2 zák.č. 511/1992 Zb. definuje postup a ukládanie pokuty, pričom tu nie je daná podmienka právoplatnosti platobného výmeru. Ak by zákonodarca chcel ukládanie pokút za správne delikty podmieniť právoplatnosťou platobného výmeru, iste by to v zákone vymedzil. Že ide o osobitné konanie je zrejmé, i z ust. § 35 ods. 15 zákona, ktoré dáva správne orgánu právomoc z úradnej moci znížiť pokutu, ktorá bola uložená podľa ods. 1 v prípade, ak bola rozhodnutím daň alebo vlastná daňová povinnosť znížená, alebo nadmerný odpočet zvýšený. Čo sa týka námietky, že postup žalovaného je v rozpore s dobrými mravmi ako i zo zásadou prezumpcie nevinny chránenej čl. 50 ods. 1 Ústavy SR, súd túto vyhodnotil ako neopodstatnenú, keďže z ústavnej zásady nevyplýva zákaz, aby s tým subjektom, u ktorého sa zistilo porušenie zákona, nebolo možné konať v súlade so zákonom.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca žalovaný vec nesprávne právne posúdil, čím je daný odvolací dôvod v zmysel § 205 ods. 2, písm. f/ O.s.p. včas odvolanie. Namietal, že napriek jeho nesúhlasu, krajský súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania. Má za to, že krajský súd svojím postupom porušil ústavne chránené právo žalobcu na riadny a spravodlivý proces v zmysel čl. 46 ods.1 Ústavy. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného ako aj správneho orgánu prvého stupňa zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 21.9.2007 k odvolaniu žalobcu navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Poukázal na dôvody svojho vyjadrenia k žalobe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal vec podľa § 246c, § 214 ods. 1 O.s.p bez pojednávania podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 250ja ods. 4 O.s.p., v spojení s § 220 O.s.p. zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného č. č. I/222/3591-33562/2005/991031-r zo dňa 23.05.2005, ako aj rozhodnutie Daňového úradu Bratislava III č. 602/230/12913/2005 zo dňa 18.02.2005 podľa § 250j ods. 2, písm. a/, c/ O.s.p. zrušil a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

Najvyšší súd zistil, že spor medzi účastníkmi spočíva vo výklade ust. § 35 ods. 1, písm. d/ zák.č. 511/1992 Zb. Žalobca s namietal, že daňový úrad vydal rozhodnutie o pokute skôr, ako nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie o povinnosti zaplatiť rozdiel dane z pridanej hodnoty. Žalovaný i súd prvého stupňa považovali námietku vzhľadom na dikciu ust. § 35 ods. 1, písm. d/ zák.č. 511/1992 Zb. za nedôvodnú.

Podľa § 35 ods.1, písm.d/ zák.č 511/1992 Zb. správca dane uloží daňovému subjektu pokutu v sume rovnajúcej sa súčinu trojnásobku základnej úrokovej sadzby Národnej banky Slovenska a kladného rozdielu medzi vlastnou daňovou povinnosťou zistenou správcom dane a vlastnou daňovou povinnosťou uvedenou v daňovom priznaní alebo v dodatočnom daňovom priznaní.

Najvyšší súd konštatuje, že podmienka právoplatnosti platobného výmeru je implicitne obsiahnutá v ust. § 35 ods. 1, písm. d/ zák.č. 511/1992 Zb. pretože vlastná daňová povinnosť zistená správcom dane musí byť v zmysle § 30 ods.1 v spojení s § 30 ods. 6 zák.č. 511/1992 Zb. uložená rozhodnutím, ktoré má **konštitutívne účinky**. Preto pokiaľ takéto rozhodnutie nenadobudne právoplatnosť, právne neexistuje povinnosť zistená správcom dane, a preto pred právoplatnosťou rozhodnutia nie je možné zistiť kladný rozdiel dane, ktorý je základom pre uloženie pokuty v zmysle § 35 ods. 1, písm. d/ zák.č. 511/1992 Zb.

Podľa § 30 ods.1, veta prvá zák.č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov **v daňovom konaní možno ukladať daňovú povinnosť alebo priznávať práva len rozhodnutím.**

Podľa § 30 ods. 6 zák.č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov rozhodnutie, ktorým správca dane určuje výšku dane alebo rozdiel dane okrem úroku, sankčného úroku, pokuty ustanovených zákonom, oznámi správca dane daňovému subjektu formou platobného výmeru alebo dodatočného platobného výmeru. Daň podľa § 1a písm. a/ je splatná do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak.

Najvyšší súd zistil, že dodatočný platobný výmer Daňového úradu Bratislava III č. 602/230/4643/2005 zo dňa 25.01.2005, ktorým bola zistená vlastná daňová žalobcu, slúžiaca i pre výpočet základu pre uloženie pokuty, nebol v čase vydania

rozhodnutia Daňového úradu Bratislava III č. 602/230/12913/2005 zo dňa 18.02.2005 právoplatný. Neboli preto splnené podmienky pre vydanie tohto rozhodnutia.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa 224 ods.1, 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a § 246c O.s.p. Najvyšší súd žalobcovi z dôvodov hodných osobitného zreteľa náhradu trov konania nepriznal. Dôvody spočívali v tom, že formálne pochybenie správcu dane, predčasné rozhodnutie, bolo založené na nedostatku dikcie zákona, ktorý musel byť odstraňovaný systematickým výkladom súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 24. apríla 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková